

ข้อบังคับสัตวแพทยสภา
ว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทยสภา
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๔) (ข) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการสัตวแพทยสภาจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทยสภา ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า " ข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยการกำหนดโรคต้องห้ามการเป็นสมาชิกสัตวแพทยสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ "

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ โรคที่กำหนดให้ขาดคุณสมบัติของสมาชิกสัตวแพทยสภา ได้แก่

- (๑) โรคพิษสุราเรื้อรัง
- (๒) โรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง
- (๓) วัณโรคระยะที่เป็นอันตรายต่อสังคม
- (๔) โรคเรื้อนในระยะติดต่อ หรือในระยะที่ปรากฏอาการที่เป็นอันตรายต่อสังคม
- (๕) กามโรคในระยะที่มีฝื่นหรือแผลตามผิวหนัง (ระยะสอง)
- (๖) โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจของสังคม
- (๗) โรคอื่นๆที่คณะกรรมการสัตวแพทยสภาพิจารณาเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการ

ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ลงชื่อ สงคราม เหลืองทองคำ

(รองศาสตราจารย์นายสัตวแพทย์สงคราม เหลืองทองคำ)

นายกสัตวแพทยสภา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๑๔ ง วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕)